

Çakıl Taşları

2012-01-15

Yeryüzünde bütün hikayeler yarımır. Mutlu sonla bitenlerin akıbeti, yaşlanıp ölmeleri, çocuklarının halleri anlatılmaz; kendini telef edenlerin nasıl dirildikleri konuşulmaz, bütün hikayelerde geride birileri kalır ve onların hayatı da hepimizinkine kadar sıkıcıdır.

Uzun vadede, Keynes'in dediği gibi, *hepimiz ölmüş olacağız*, doğru. Bu da hikayelerin yarım olduğunun, bizimle başlamayanın, bizimle bitmeyeceğinin bir işareti olabilir. *Biz* derken, bütün insanlar veya canlılar veya yıldızlar, işte hepimiz.

Yarım hikayelerin her zaman tamamlanacağına dair bir fikrin insanın özüne işlenmiş olduğuna inanıyorum. İnsicam arıyor, bulamadığımız yerde üretiyoruz. Kainata dair fikrimiz, bulduğumuz çakıl taşlarının aralarına çizgiler çekip resim yapmaktan ibaret. Yeni çakıl taşları buldukça resim biraz daha karmaşıklaşıyor, çakıl taşlarından hangi resmin çıkacağına dair verdiğimiz kavga da giderek bir *ben, sen, biz, siz* kavgasına dönüşüyor.

Bu yazı nereden aklıma geldi? Uzun zamandır yazdığım hiçbir hikayeyi tamamlayamıyorum, *Piyango Bileti* adamın ikinci rüyasında, *Yabancı Şair*, oğlanın ambulansa atılmasında, *Dünyayı Bölen Ağaç* mahallede ev arama kısmında kaldı. Tembelliğimle araya adam koyup *yazılmak istemiyoruz* diyen hikayeler bunlar.

Oblique Strategies kullandığım oluyor ara sıra, meseleyi düşünerek programdan bir kart istedim, *sadece bir kısmı, tamamı değil* diye bir şey çıktı. *Hobaaa*. Yarınki *Hayal Nehri* de bu konuya eğilecek, *bütün hikayeler yarımır* cümlesinden daha anlamlı bir çıkış bekliyorum. (Dün bir terazinin bir kefesinde parlayan cevher vardı, bir kefesi boştu; soru, *en çok hangi tarafımı geliştirmeliyim?*, cevap da *kendine bir değer biçmelisin* gibi bir şey oluyor sanırım.)

Kendini anlamak, aklının, ruhunun ne dediğini duymaya çalışmak en önemli ilgi alanım. Yazı bunun önemli bir parçası, gözümü kapatıp ne gördüğümü sesli anlattığım *hayal nehri* bunun bir parçası, hatta zaman zaman attığım zarlar bile buna yarıyor. Aklımın düğümlerini çözüp, ipiyle yeni bir hırka örebilsem, hayat boşa geçmemiş olurdu.